

به نام خدا

اداره کل ثبت احوال استان آذربایجان غربی

اداره ثبت احوال شهرستان سلماس

عنوان مقاله: مطالعه آینده نگر در تحولات جمعیتی و چالشهای

کنترل جمعیت در ایران

تهیه و تنظیم:

دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق عمومی

احمد عزیز نژاد

زمستان 1393

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۲	مقدمه:
۲	بخش اول تحولات آینده نگر کنترل جمعیت در ایران، تاریخچه و اهداف تنظیم خانواده
۴	۱- روش‌ها
۴	۲- جنبش کنترل جمعیت
۵	۳- تاریخچه‌ی تنظیم خانواده در جهان و ایران
۶	۴- اهداف تنظیم خانواده و تأثیر سلامت و بقاء مادران و کودکان
۶	۵- اهداف غیرمستقیم تنظیم خانواده
۷	بخش دوم: کنترل جمعیت؛ سیاستی صهیونیستی
۸	۱- چرا در اسرائیل طرح کنترل جمعیت اجرا نمی شود؟
۱۰	۲- خانم دکتر نفیس صدیق در ایران به دنبال چه بود؟
۱۱	۳- خوشحالی از پذیرش کاهش جمعیت در ایران و تأسف از عدم پذیرش آمریکا
۱۴	۴- آیا برنامه کنترل در آمریکا هم اجرا می شود؟!
۱۴	بخش سوم: رویکرد دینی به کنترل جمعیت
۱۴	۱- مضرات فردی و اجتماعی کنترل جمعیت
۱۷	سخن پایانی و نتیجه گیری
۱۷	منابع

مقدمه:

سالهاست که با شعار "فرزند کمتر زندگی بهتر" مانوس شده ایم و جامعه ما خواسته یا ناخواسته در دام تک فرزندی و یا دو فرزندی گرفتار شده است. اینکه این سیاست چگونه در کشورمان اجرایی گردید و اصولاً دارای چه معایب و مضراتی است، موضوعی قابل تأمل و بررسی می باشد. این مقاله سعی دارد تا به بررسی این موضوع بپردازد.

بخش اول:

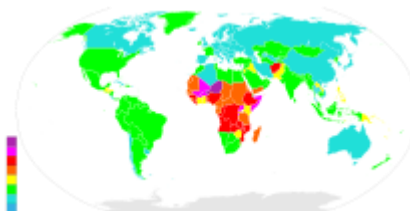
تحولات آینده نگر کنترل جمعیت در ایران، تاریخچه و اهداف تنظیم خانواده

سیاست های تنظیم خانواده، در زمان پهلوی از سال ۱۳۳۷ در حال اجرا بود و در سال ۱۳۴۶ در وزارت بهداری، "معاونت جمعیت و تنظیم خانواده" زیر نظر هویدا تأسیس گردید. پس از انقلاب اسلامی، با تلقی استعماری بودن کنترل جمعیت، تبلیغات رسمی، برای نقض آن صورت گرفت و سیاست های اجرایی در تشویق تکثیر جمعیت آغاز گردید. در این سال ها امتیازاتی چون اعطای وام، زمین، توزیع کوپن ارزاق عمومی با ملاک جمعیت بیشتر باعث گردید تا نرخ جمعیت حدود ۴٪ افزایش یابد. پس از گذشت سه سال، اقتصاددانان نگرانی خود را نسبت به واردات سالانه یکصد میلیون دلار شیرخشک ابراز کردند و دولت نیز، مشکلاتی نظیر تأمین کلاس های آموزشی و مسأله مدارس چندشیفته را مطرح نمود. بر این اساس در شهریور ماه سال ۱۳۶۷ و پس از پایان جنگ هشت ساله، سازمان برنامه و بودجه، سمیناری در مشهد برگزار نمود و در قطعنامه پایانی سمینار، نسبت به رشد جمعیت، به دولت هشدار داد.

سرانجام در هشتم اسفندماه سال ۱۳۶۷، این سیاست ها به هیأت دولت ارائه و تعدیل موالید تا سقف سه فرزند به عنوان حد متناسب میانگین کودکان هر خانواده ایرانی اعلام گردید. در سال ۱۳۶۹ شورایی به نام "شورای تجدید موالید" با تصویب دولت و به ریاست وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تشکیل شد و در سال ۱۳۷۰ با ایجاد "اداره کل جمعیت و تنظیم خانواده" برنامه های جمعیتی گسترش یافت. در ۲۶ اردیبهشت ۱۳۷۲ قانون تنظیم خانواده در مجلس شورای اسلامی تصویب و در نهایت در خرداد ۱۳۷۲ به تأیید شورای نگهبان رسید. بر اساس این قانون کلیه امتیازات متعلق به فرزندان بالاتر از رده سه، حذف و محدودیت هایی برای کثرت اولاد در نظر گرفته شد. (۱)

وزارت بهداشت، با راه اندازی خانه های سلامت و بهداشت، فاصله گذاری بین زایمان ها را از طریق گسترش دسترسی به وسایل مدرن پیشگیری از باروری های ناخواسته و برگزاری سمینارهای مختلف، رایج نمود.

صدا و سیما نیز در راستای این شعار “دوپچه کافی است” آموزش ها و تبلیغاتی را از طریق پخش تیزر و فیلم کوتاه دنبال نمود و نقش بزرگی در همگانی شدن این شعار ایفا کرد و نیز سمینارها و برنامه های مربوط را پوشش داد. سازمان آموزش عالی، کتاب ” تنظیم خانواده ” را به دروس دانشگاهی اضافه کرده و سرفصل تمتمی رشته ها قرار داد. در تمام مراکز و سازمان ها پوسترهایی در راستای فرزندآوری کمتر نصب و تبلیغات، سراسر کشور را فراگرفت..... و اینگونه، جمعیت ایران کنترل شد.

نقشه جهان که نمایانگر کشورها و نرخ زادولد در آن ها است. اطلاعات ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۰.

کنترل جمعیت انجام اعمالی است که به طور ارادی میزان زاد و ولد را کاهش می دهد. کنترل جمعیت معمولاً در کنار تنظیم خانواده مطرح می شود و هدف از این هر دو، کمک به والدین است تا از داشتن فرزند ناخواسته جلوگیری کنند و فاصله بین فرزندان را خود تنظیم نمایند^[۱]. کنترل جمعیت در ابعاد خرد، باعث کاهش مرگ و میر نوزادان و مادران و پرهیز به دنیا آمدن فرزندها ناخواسته، و در ابعاد کلان باعث بهبود وضعیت آموزش و بر خورداری خانواده ها از سطح زیستی مناسب و نیز کنترل رشد جمعیت و هماهنگی آن با توسعه اجتماعی و اقتصادی می گردد.

منظور از کنترل جمعیت در انسان، ایجاد تغییری عامدانه و ساختگی در نرخ رشد جمعیت انسان است. از نظر تاریخی، کنترل جمعیت انسانی از طریق محدودسازی نرخ زایش، و معمولاً به دستور دولت صورت گرفته است. تا به امروز، کنترل جمعیت انسانی به عنوان یک واکنش به عواملی نظیر سطح بالا یا رو به افزایش فقر، نگرانی های زیست محیطی، دلایل مذهبی، و جمعیت بیش از اندازه صورت گرفته است. در حالی که کنترل جمعیت می تواند شامل اقداماتی باشد که زندگی انسان ها را با دادن کنترل بیشتر به آنها بر روی تولیدمثل شان بهبود بخشد، برخی برنامه ها این معیارها را نوعی سوءاستفاده می دانند.^[۲] در سطح جهانی، جنبش کنترل جمعیت از دهه های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ فعال است، و پروژه های بسیاری در زمینه ی بهداشت تولیدمثل و برنامه ریزی برای خانواده ها انجام داده است. در دهه ی ۱۹۸۰، بین طرفداران کنترل جمعیت و فعالان سلامت زنان تنش بالا گرفت، چرا که فعالان سلامت زنان، حقوق تولیدمثلی زنان را به عنوان بخشی از یک رویکرد حقوق بشری قبول داشتند.^[۳] مخالفت فزاینده با رویکرد محدود و تک بعدی به کنترل

جمعیت، منجر به تغییری قابل توجه در سیاست‌های کنترل جمعیت در سال‌های ابتدایی دهه‌ی ۱۹۹۰ گردید.^[۴]

۱- روش‌ها

برای کنترل جمعیت ممکن است از یک مورد یا موارد بیشتری از روش‌های زیر استفاده شود، هر چند که روش‌های دیگری نیز غیر از این‌ها وجود دارد: • پیشگیری از بارداری • خودداری (abstinence) • سقط‌جنین پزشکی • کاستن از مهاجرت • عقیم‌سازی (سترون‌سازی) • مرگ خودخواسته (euthanasia) • نسل‌کشی روش یا روش‌های گزینش‌شده برای کنترل جمعیت، می‌تواند به شدت تحت تاثیر باورهای مذهبی و فرهنگی اعضای جامعه باشد. ناکامی در استفاده از سایر روش‌های کنترل جمعیت، می‌تواند منجر به استفاده از سقط‌جنین یا نوزادکشی به عنوان راه‌حلی در این زمینه باشد. نیازمند منبع]. همان‌طور که عمل کنترل جمعیت ممکن است در یک کشور جلوه‌ای قانونی/ اجباری داشته باشد، ممکن است در کشوری دیگر غیرقانونی یا مشروط باشد، که حاکی از مجادله‌ها پیرامون این موضوع است.

۲- جنبش کنترل جمعیت

در قرن بیستم، حامیان کنترل جمعیت جذب بینش‌های توماس مالتوس، روحانی و اقتصاددان بریتانیایی شدند، که در سال ۱۷۹۸ اثری را زیر عنوان «درباره‌ی اصل جمعیت» (An Essay on the Principle of Population) منتشر کرد. مالتوس معتقد بود که، «جمعیت جامعه، هنگامی که کنترل نشود، با ضریب هندسی (۲، ۴، ۸، ۱۶، ۳۲، پ - م) افزایش می‌یابد، در حالی که منابع غذایی با ضریب محاسباتی (۱، ۲، ۳، ۴، - م) افزایش می‌یابند.» وی همچنین مفاهیم «کنترل‌کننده‌های مثبت» و «کنترل‌کننده‌های پیشگیرانه» را مطرح کرد. «کنترل‌کننده‌های مثبت» مانند بیماری‌ها، جنگ، فجایع و قحطی، از جمله عواملی هستند که مالتوس آنها را در افزایش ضریب مرگ‌ومیر مؤثر می‌دانست.

کنترل جمعیت در ایران از سال ۱۳۳۷ شروع شد اما برنامه‌های منسجم کنترل جمعیت از سال ۱۳۴۸ آغاز شدند.^[۵] در سال‌های قبل از انقلاب اسلامی ایران، رشد جمعیت ایران در اثر این برنامه‌ها از ۱،۳ درصد به ۱،۲ درصد کاهش نشان داد. بعد از انقلاب و به واسطه عوامل مختلف از جمله جنگ ایران و عراق رشد جمعیت در ایران به شدت افزایش یافت به طوری که در سال ۱۳۶۵ به بالاتر از ۳،۲ درصد رسید. در سال ۱۳۶۷ سیاست‌های جلوگیری از مولید در دستورکار دولت قرار گرفت که شامل ارائه خدمات پیشگیری از بارداری رایگان (ارائه کاندوم رایگان در مراکز بهداشت شهری و روستایی، و نیز انجام رایگان واکتومی) و حذف کلیه سیاست‌های تشویقی ۳ اولاد به بالا بود. (قانون حذف سیاست‌های تشویقی فرزند سوم به بعد، در سال ۱۳۷۲ رسماً به تایید شورای نگهبان رسید.) این اقدامات منجر به سریع‌ترین کاهش ثبت شده در نرخ رشد جمعیت یک کشور شد و نرخ رشد جمعیت ایران را در مدت کوتاهی از ۳،۲٪ به ۱،۲٪ در سال رساند.

با این وجود در سال‌های اخیر مسئولان بلندپایه مانند رئیس‌جمهور محمود احمدی‌نژاد با سیاست کنترل جمعیت مخالفت کرده‌اند.

۳- تاریخچه‌ی تنظیم خانواده در جهان و ایران

کنترل موالید از زمان‌های قدیم وجود داشته است. روند کنترل جمعیت و تنظیم خانواده به جوامع باستانی در نژادها و ادیان مختلف باز می‌گردد. از سالیان دور از دوره پیامبران بزرگ چون موسی، پیامبر قوم یهود و زرتشت پیامبر باستانی ایران مورد توجه ادیان بوده است. بحث تنظیم خانواده به معنای تناسب فرزندان با امکانات و شرایط زندگی در کلیه تمدن‌ها، سوابق کهن دارد. مستندات باقی مانده؛ سابقه کنترل موالید را ۴۰۰۰ سال قبل در مصر، ۱۶۰۰ سال قبل در هند، ۱۳۰۰ سال قبل در چین و ۲۰۰۰ سال قبل در یونان و ایران نشان می‌دهد. تاریخ بشر وسایل و مواد فراوانی را به عنوان ابزار جلوگیری از حاملگی در خود ثبت کرده است؛ جوشانده، ریشه گیاهی، قرص‌هایی از باروت و جیوه، عسل حاوی زنبورهای مرده و ... ارسطو روغن سدر و روغن زیتون را برای کشتن اسپرم توصیه می‌نمود. در هندوستان ۲۰۰۰ سال پیش، از نمک سنگ که به روغن آغشته شده بود، استفاده می‌کرده‌اند. ولی اغلب سیاست‌های جمعیتی با توجه به میزان بالای مرگ و میر در جهت افزایش زاد و ولد بوده است تا اینکه در دهه‌های پایانی قرن ۱۸ متفکرانی چون مانتوس به بعد اقتصادی و اجتماعی قضیه توجه و به بحرانی که به سبب فرزندآوری بی‌رویه قریب‌الوقوع خواهد بود، اشاره نمودند. به این ترتیب بحث کنترل موالید در انگلستان به سایر کشورهای اروپایی و امریکایی وارد گردید. حدود ۳۰۰ سال قبل که برای اولین بار میکروسکوپ کشف شد و سلول‌های اسپرماتوزوئید در زیر میکروسکوپ دیده شد، تشخیص دادند که نطفه مرد باعث باروری می‌شود. برنامه‌های تنظیم خانواده در مفهوم اخص در سطح جهانی قدمتی در حدود ۵۰ سال دارد. امروزه حدود ۸۵ درصد از کشورهای جهان سوم و قریب ۹۵ درصد از جمعیت آنها، از خدمات تنظیم خانواده حمایت می‌کنند. در جوامع صنعتی صددرصد زنان واجد شرایط، از برنامه تنظیم خانواده پیروی می‌نمایند، ولی فقط نیمی از زنان در کشورهای در حال توسعه از این تکنولوژی نوین، بهره‌مند می‌شوند. در سنگاپور ۷۰ درصد زنان از این روش‌ها استفاده می‌کنند.

در ایران تنظیم خانواده از حدود ۳۰ سال پیش به صورت رسمی پذیرفته شده است و سیاست‌های جمعیتی مبتنی بر تنظیم خانواده در ایران، طی دو مرحله اتخاذ و به مورد اجرا گذاشته شده است. مرحله نخست طی سال‌های ۱۳۴۶-۱۳۵۷ (پیش از انقلاب) و مرحله دوم از سال ۱۳۶۸ تاکنون. سال ۱۳۴۶ در وزارت بهداشتی و واحدهای بنام بهداشت و تنظیم خانواده استقرار یافت تا بر جمعیت کنترل و محدودیت اعمال کند. در سال‌های بعدی این واحد، تحت عنوان سازمان تنظیم خانواده شهرت یافت. دوره دوم سیاست‌های تحدید موالید و برنامه‌های تنظیم خانواده در ایران در سال‌های ۱۳۶۸ اتخاذ و به مورد اجرا گذاشته شد. زمانی که در سال ۱۳۶۷ نتایج سرشماری منتشر و میزان رشد جمعیت (بطور کلی ۳/۹ درصد بدون احتساب معاودین عراقی و پناهندگان افغانی ۳/۵۵) و شاید بطور دقیق‌تر ۳/۲ درصد در سال‌های ۵۵ تا ۶۵ اعلام شد. خطر افزایش انفجاری جمعیت و زمان دو برابر شدن آن (یا نرخ ۳/۹ درصد در هر ۱۸ سال یکبار) متفکرین جامعه و در رأس آن، دولت را به فکر اتخاذ سیاستی رسمی مبنی بر کاهش موالید انداخت. در سال ۱۳۶۸ سیاست رسمی جمهوری اسلامی مبنی بر

کاهش مولید تحت عنوان تنظیم خانواده اتخاذ و اجرای آن به وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی، وزارت فرهنگ و آموزش عالی، وزارت آموزش و پرورش و سازمان‌های ذیربط دیگر واگذار شد. در سال ۱۳۶۹ شورایی بنام شورای تحدید مولید با تصویب دولت و به ریاست وزیر بهداشت درمان و آموزش پزشکی تشکیل و در سال ۱۳۷۰ با ایجاد اداره کل جمعیت و تنظیم خانواده، برنامه‌های جمعیتی گسترش یافت و در تاریخ ۷۲/۲/۲۶ قانون تنظیم خانواده مشتمل بر چهار ماده و دو تبصره در مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ دوم خرداد ماه ۱۳۷۲ به تأیید شورای نگهبان رسید.

۴-اهداف تنظیم خانواده و تأثیر سلامت و بقاء مادران و کودکان

تنظیم خانواده در مقیاس خانوادگی، وسیله‌ای برای فاصله‌گذاری بین فرزندان و تعیین تعداد فرزندان است و در مقیاس اجتماعی یکی از راه‌های برقراری تعادل میان توسعه اقتصادی اجتماعی و میزان رشد جمعیت است. البته جلوگیری از زاد و ولد، تنها راه حل توسعه یافتگی نیست بلکه یکی از راه‌ها می‌باشد که البته تعادل میان رشد اقتصادی و افزایش جمعیت را باید از جایی شروع کرد. هزینه جلوگیری از تولد هر نوزاد به مراتب کمتر از مخارجی است که به ازای هر تولد یا به صورت خدمات عمومی مورد نیاز و تأمین سلامت- غذا- آموزش و غیره بشود. هدف نهایی طرح تنظیم خانواده ارتقاء سطح سلامت و بهداشت خانواده‌هاست. برای اجرای برنامه‌های تنظیم خانواده می‌توان هدف‌های زیر دنبال کرد: (۱) ارتقاء سلامت زنان، (۲) ارتقاء سلامت جنین و شیرخوار.

۵-اهداف غیرمستقیم تنظیم خانواده

مراعات حقوق و آزادی زنان
عدم تخصیص دوران فعال و سودمند زنان صرفاً برای فرزندآوری و بچه‌داری بیشتر
فراهم سازی امکانات مشارکت فعال در جامعه
حفظ سلامت و نشاط کودکان
امکان تحقق شرایط مناسب ایفای نقش مادری و پدری
حفظ آزادی‌های فردی خانواده در تصمیم‌گیری
پیشگیری از سقط جنین‌های ناخواسته و غیر قانونی
پیشگیری از ارتقاء بیماری‌های ارثی به کودکان
تأمین ثبات خانواده بر اثر کاهش مشکلات و اختلافات خانواده.

بخش دوم:

کنترل جمعیت؛ سیاستی صهیونیستی

”آرینومچ من“ محقق آمریکایی در مقاله ای در واشنگتن تایمز می نویسد: “باید جمعیت رو به افزایش ۶۰ میلیونی ایران را در نظر داشت که طی بیست و پنج سال آینده دو برابر خواهد شد و قدرت بی نهایت نظامی انسانی را به وجود خواهد آورد.” (۲)

”ساموئل هانتینگون“ نظریه پرداز بزرگ غربی نیز اینچنین می نویسد: “تمدن اسلامی ریشه در نوعی پویایی جمعیت دارد. رشد بالای زاد و ولد که در اکثر کشورهای اسلامی شاهد آن هستیم این چالش را متفاوت کرده، امروزه بیش از ۲۰ درصد جمعیت جهان اسلام را جوانان ۱۵ تا ۲۵ ساله تشکیل دادند.” (۳)

این سخنان و نظایر آن، نشان دهنده هراس فوق العاده تحلیل گران غربی از جمعیت جوان کشورهای اسلامی و به ویژه ایران است. آن ها به خوبی می دانند که افزایش جمعیت جوان، افزایش اقتدار سیاسی را در پی دارد؛ چرا که این قشر، در مواقع خطر، تمام انرژی خود را صرف دفاع از کشور و نوامیس می کنند و از این رو خطر بزرگی بر سر راه اهداف آن هاست. به همین جهت، این وحشت آمریکایی، به تبلیغات گسترده ضد جمعیت ایران و جهان اسلام تبدیل می شود و اسلام و تشیع را هدف قرار می دهد.

این مسئله زمانی روشن می گردد که بررسی زاد و ولد در کشورهای غربی و به ویژه در میان یهودیان که طراحان اصلی این نقشه اند، انجام می گیرد. اساساً در اسرائیل پذیرفته شده که هر عائله (یهودی) بایستی حداقل چهار بچه داشته باشد. میزان حق اولاد پرداختی به کارمندان زیاد است و بچه زیاد موجب کاهش انواع و اقسام مالیات ها می شود. حتی کارمندان بازنشسته ای که دارای فرزند بیشتری باشند حقوق بازنشستگی بیشتری می گیرند. (۴)

در واقع با اجرایی شدن این سیاست کم شدن نرخ جمعیت شیعیان در ایران و هند و پاکستان، در مقابل ازدیاد جمعیت وهابیان و سلفی ها که همان اسلام آمریکایی است و نیز افزایش جمعیت یهودیان قرار دارد و این خطری استراتژیک برای اسلام و تشیع را در پی دارد.

متأسفانه کشور ما در بیش از یک دهه در دام این سیاست گرفتار گردید و بزرگترین بهانه در این مسیر، کمبود منابع در قبال جمعیت بود، اما سخنان رهبر انقلاب در خرداد سال ۱۳۹۰ ناقض این مطلب است. چرا که فرمودند: “من معتقدم که کشور ما با امکاناتی که داریم میتواند صد و پنجاه میلیون جمعیت داشته باشد.

من معتقد به کثرت جمعیتیم. هراقدام و تدبیری که می خواهد برای متوقف کردن رشد جمعیت انجام بگیرد، بعد از صد و پنجاه میلیون نفر انجام بگیرد." (۵)

هشدارها و نگرانی های برخی علما و بزرگان دینی نیز، حاکی از لزوم تغییر این سیاست است. به عنوان نمونه آیت... سبحانی، کنترل جمعیت را از برنامه های سعودی ها و وهابیت برای از بین بردن اکثریت مطلق جمعیت شیعی در ایران بیان می دارند که به تدریج، توازن جمعیتی شیعه را نسبت به سایر گروه ها دستخوش تغییرات می کند. (۶)

آیت... مصباح یزدی نیز، سیاست کنترل جمعیت را سیاستی صهیونیستی می نامند که در کشورهای شیعه نشین اجرا می شود. (۷)

نکته قابل توجه در این میان، توجه علمای دینی به این مسئله است که نشان دهنده ضرورت توجه به رویکرد دینی پیرامون این موضوع می باشد که جای تأمل و بررسی دارد.

۱- چرا در اسرائیل طرح کنترل جمعیت اجرا نمی شود؟

سایت ۵۹۸- پرونده کنترل جمعیت، آثار و پیامدها/ به این خبر توجه نمائید: روزنامه «خراسان» در ۲۱ شهریور ۱۳۷۲ شماره ۱۲۷۷۴ می نویسد: «کنفرانس منطقه‌ای تنظیم خانواده صبح دیروز با سخنان آقای دکتر حبیبی معاون اول رئیس جمهور در تهران آغاز بکار کرد.

دکتر حبیبی با اشاره به اتخاذ سیاستهای جمعیتی و تنظیم خانواده از طرف دولت جمهوری اسلامی گفت: اخیراً نیز با حمایت مجلس شورای اسلامی و شورای نگهبان در تصویب قانون جمعیت و تنظیم خانواده به بهانه‌های فوق ابعاد گسترده‌ای بخشیده است...

دکتر مرنندی وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در این همایش افزود: میزان رشد جمعیت در ایران پس از پیروزی انقلاب اسلامی، و در دهه ۱۹۷۶ تا ۱۹۸۶ به بالاترین حد خود در تاریخ کشور یعنی به ۳/۹ درصد رسید؛ و کاهش شدید مرگ و میر کودکان زیر یک سال و مهاجرت درون کشوری از کشورهای افغانستان و عراق در دهه ۱۹۷۶ تا ۱۹۸۶، آهنگ رشد جمعیت را تسریع بخشید...

وی ابراز امیدواری کرد که با گسترش و تقویت برنامه‌های تنظیم خانواده و همکاری‌های بین المللی، رشد جمعیت ایران تا پایان برنامه دوم توسعه اجتماعی و اقتصادی کشور به ۱/۸ درصد کاهش یابد...

دکتر "نفیس صدیق" مدیر اجرایی صندوق جمعیت ملل متحد، سخنران بعدی کنفرانس منطقه‌ای تنظیم خانواده بود که این کنفرانس را بسیار ارزشمند شمرد و گفت: کشورهای ما دارای تجارب اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی و تاریخی مشترکی هستند؛ و برخی از این کشورها در اجرای برنامه جامع بهداشت مادران و کودکان و تنظیم خانواده تجربیات طولانی و موفقیت آمیزی دارند.

وی با اشاره به تجارب ارزشمند ایران در زمینه کنترل جمعیت گفت: گفتگوهایی که متعاقب سرشماری سال ۱۳۶۵ در سال ۱۹۸۸ با دولت ایران صورت گرفت به آن منجر شد که دولت در برنامه پنج ساله اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خود، تقلیل نرخ کلی باروری را از رقم ۴ / ۶ فرزند برای هر زن به رقم ۴ فرزند به عنوان هدف مورد نظر اعلام کرد.»

درباره دکتر "نفیس صدیق" بیشتر بدانیم: زنی که به همه کودکان جهان می‌اندیشد...

مجله دانشمند، در شماره ۳۱۵ خود در تاریخ دی ماه ۱۳۶۸ درباره نفیس صدیق در مطلبی با تیترو فوق اینگونه می‌نویسد:

خانم دکتر نفیس صدیق، روز ۲ آوریل ۱۹۸۷، از سوی دبیر کل سازمان ملل متحد به سمت معاونت دبیر کل و مدیر کل اجرائی صندوق ملل متحد در امور جمعیت برگزیده شد.

در تاریخ سازمان ملل متحد او نخستین زنی است که به چنین مقام افتخارآمیزی رسیده است.

در واقع دکتر نفیس صدیق اینک همه بار سنگین افزایش بی‌رویه و خطرناک جمعیت کره زمین را بر دوش خود حس می‌کند و موظف است که یکی از مهمترین اهداف و برنامه‌های آینده‌نگر سازمان ملل متحد یعنی کنترل افزایش جمعیت جهان را تحقق بخشد.

صندوق سازمان ملل متحد در امور جمعیت با بودجه سالانه ۲۰۰ میلیون دلاری خود و میلیونها دلار کمک داوطلبانه دولتها توانسته است در سال ۱۹۸۸ جمعاً ۳۲۶۶ طرح مربوط به کنترل جمعیت و تنظیم خانواده را در بیش از ۱۴۷ کشور جهان به مرحله اجرا در آورد.

دکتر نفیس صدیق که بر همه این فعالیتها در سراسر جهان نظارت دارد، پاکستانی است. و روز ۱۸ اوت ۱۹۲۹ در جونپور (هندوستان) چشم بجهان گشوده است. مادرش عفت‌آرا و پدرش محمد شعیب نام دارند. آقای شعیب مدتی وزیر دارائی پاکستان و معاون رئیس بانک بین‌المللی بازرسی و توسعه (بانک جهانی) بوده است.

دکتر صدیق تحصیلات دانشگاهی خود را نخست در کالج لورتو (کلکته) بپایان رسانید، و سپس به اخذ دکترای پزشکی از دانشگاه کراچی نائل شد. او دوران تحصیلات تخصصی خود در رشته زنان و زایمان را در سیتی هاسپیتل (بالتیمور، مریلند) آمریکا گذرانید و آنگاه موفق شد درجه فوق تخصصی در رشته جراحی زنان را از دانشگاه معروف جونزهاپکینز بدست آورد. دکتر صدیق بعنوان پژوهشگر در رشته فیزیولوژی، سالها در دانشگاه کوین (کانادا) به تحقیق و تدریس پرداخته است.

از سال ۱۹۵۴ تا ۱۹۶۳ دکتر صدیق در نقاط مختلف پاکستان، بعنوان پزشک زنان و کودکان خدمت می‌کرد. در سال ۱۹۶۴ به ریاست بخش بهداشت کمیسیون دولتی و برنامه‌ریزی پاکستان منصوب شد و برنامه پنج ساله‌ای را برای بهداشت و تنظیم خانواده در پاکستان طراحی کرد. در سال ۱۹۶۶ به ریاست شورای مرکزی تنظیم خانواده در پاکستان رسید. در اکتبر ۱۹۷۱ به صندوق ملل متحد در امور جمعیت

پیوست و مسؤولیت بخش برنامه‌ریزی را بر عهده گرفت. از سال ۱۹۷۷ تا آوریل ۱۹۸۷ در مقام معاون و دستیار مدیر کلّ اجرائی این سازمان خدمت می‌کرد. سرانجام در ۱۹۸۷ عنوان مدیر کلّ اجرائی صندوق ملل متحد در امور جمعیت را بدست آورد و هم اکنون بعنوان یکی از معاونان دبیر کلّ در این مقام خدمت می‌کند.

دکتر نفیس صدیق، عضو شورای عالی اتحادیه بین المللی تحقیقات علمی در امور جمعیت است. او همچنین در کمیته مشورتی و بین المللی تنظیم خانواده عضویت دارد.

دکتر صدیق مقالات و رساله‌های متعددی درباره بهداشت و تنظیم خانواده و برنامه‌ریزی جمعیت نوشته است. کتاب مشهوری هم دارد تحت عنوان «جمعیت: تجربیات صندوق ملل متحد در امور جمعیت» (UNFPA) این کتاب را مؤسسه انتشارات دانشگاه نیویورک به سال ۱۹۸۴ منتشر کرده است.

دکتر نفیس صدیق نخستین زنی است که در سال ۱۹۷۶ به اخذ جاززه مشهور Moore rial Hugh Memo نائل آمد. این جاززه به کسانی داده می‌شود که در جلب توجه جهانیان به بحران جمعیت خدمات ارزنده‌ای انجام داده باشند.

خانم دکتر نفیس صدیق، سالها پیش با آقای «آزهر صدیق» که در امور تجارت فعالیت دارد ازدواج کرده است. این دو، سه فرزند دارند و دو کودک را نیز به فرزند خواندگی پذیرفته‌اند. دکتر نفیس صدیق در سایه تحصیلات، معلومات و اطلاعات عمیق و دقیق خود در زمینه مسائل مربوط به جمعیت در محافل سیاسی، اجتماعی و علمی جهان از احترام زیادی که شایسته اوست، برخوردار است.»

۲- خانم دکتر نفیس صدیق در ایران به دنبال چه بود؟

خانم دکتر نفیس صدیق معاون آقای خاویر پرز دو کوئیار، و مدیر کلّ اجرائی صندوق ملل متحد در امور جمعیت در واپسین روزهای آبان ماه، میهمان جمهوری اسلامی ایران بود. او که به دعوت رسمی وزرای امور خارجه و بهداشت و درمان به ایران آمده بود طی برنامه فشرده‌ای با وزرای امور خارجه، بهداشت و درمان، آموزش و پرورش و رئیس سازمان برنامه و بودجه دیدار کرد و به بحث و تبادل نظر درباره برنامه‌های آینده دولت ایران برای کنترل افزایش جمعیت پرداخت.

معاون دبیر کلّ سازمان ملل متحد در پایان سفر خویش، در یک کنفرانس مطبوعاتی محدود، به پرسشهای تنی چند از نمایندگان مطبوعات ایران پاسخهای مفصل داد.

دکتر نفیس صدیق، در آغاز مصاحبه به رشد سریع جمعیت در ایران اشاره کرد و گفت: دولت ایران اکنون مصمم است که در برنامه توسعه کشور، مسأله جمعیت را نیز به حساب آورد. ما به ایران آمده‌ایم تا در تنظیم یک برنامه جمعیتی به ایران کمک کنیم. برنامه کوتاه مدت دوساله‌ای که ۴ میلیون دلار هزینه خواهد داشت...

دکتر نفیس صدیق در توضیح نتایج ملاقاتهای خود با مقامات رسمی ایران گفت که: همه مقامات ایرانی

اهمیت مسأله کنترل جمعیت را درک می‌کنند و همه معتقدند که برای جلوگیری از رشد نامعقول جمعیت ایران باید کاری کرد... زنان نباید زودتر از ۲۰ سالگی و دیرتر از ۳۵ سالگی بچه‌دار شوند...

دکتر نفیس صدیق در اشاره به نقش فرهنگ‌ها و ادیان مختلف در کنترل افزایش جمعیت گفت: خوشبختانه در آئین اسلام مخالفت سازمان یافته‌ای با تنظیم خانواده وجود ندارد. البته دیدگاه‌ها متفاوت است، ولی ما تقریباً در همه کشورهای اسلامی - جز یکی - برنامه‌های تنظیم خانواده داریم... تنها در عربستان سعودی است که کاربرد وسائل جلوگیری از آبستنی را رسماً ممنوع کرده‌است. اما شنیدنی است که در همین کشور وسائل جلوگیری از آبستنی را در تمام مغازه‌ها می‌فروشند. به هر مغازه‌ای مراجعه کنید، میتوانید قرصها و لوازم جلوگیری از آبستنی را بخرید. تنها آئین کاتولیک است که در مورد تنظیم خانواده به جزییات مذهبی متوسل می‌شود.

البته کاتولیکها هم با مفهوم جلوگیری از آبستنی مخالف نیستند، بلکه با شیوه‌های به اصطلاح مدرن (مثل قرصهای جلوگیری از آبستنی و آی. یودی و...) مخالفت می‌ورزند. اما در همه کشورهای کاتولیک نیز برنامه‌های تنظیم خانواده اجرا می‌شود و در کشورهایی مثل مکزیک، کلمبیا، برزیل، پرو و تعداد دیگری از کشورهای آمریکای لاتین، این برنامه‌ها با موفقیت درخشانی روبرو بوده‌است.

مسأله قبول یا رد برنامه‌های تنظیم خانواده با مقام و منزلت زن در جوامع مختلف نیز ارتباط مستقیم دارد. در برخی از جوامع بشری، این پندار نادرست رایج است که گویا زن را تنها برای بچه زائیدن آفریده‌اند. در بعضی از قبائل افریقایی ارزش زن را با تعداد بچه‌هایی که می‌زاید محاسبه می‌کنند. و هر بار که زن بچه‌ای دیگر به دنیا می‌آورد خانواده شوهر موظف است که پولی به او بپردازد! این گونه پندارها البته دیر یا زود از میان خواهند رفت.

امروزه بسیاری از زنان در بیرون از خانه نیز کار می‌کنند و نقش زن تنها بچه زائیدن نیست. وانگهی هر کشوری که میخواهد در راه توسعه گام بردارد، نمی‌تواند تنها با نیمی از جمعیت خویش این راه را بپیماید! خانم نفیس صدیق گفت که: برنامه‌های کنترل افزایش جمعیت و تنظیم خانواده به ویژه در کشورهای اندونزی، مکزیک، تونس، مالزی، سریلانکا و تایلند با موفقیت همراه بوده‌است. میزان رشد جمعیت در اندونزی در سال ۱۹۹۶ تا حال، از ۳ درصد به ۲/۳ درصد رسیده‌است. در مکزیک در ده سال گذشته میزان تولید بچه‌ها را ۳۳ درصد کاهش داده‌اند.

یکی از عوامل موفقیت آمیز این کشورها در زمینه کنترل افزایش جمعیت و تنظیم خانواده، سرمایه‌گذاری‌های وسیع در زمینه‌های آموزش و بهداشت و بویژه مشارکت وسیع‌تر زنان در امور اجتماعی و توسعه کشور بوده‌است...»

۳- خوشحالی از پذیرش کاهش جمعیت در ایران و تأسف از عدم پذیرش آمریکا

وی در پایان سخنان خود با اشاره به خطر افزایش سریع جمعیت جهان و لزوم پیگیری جدی برنامه تنظیم خانواده گفت: «من خوشحالم که مقامات مسؤول ایران این برنامه را پذیرفته‌اند، و برای پیشبرد آن میکوشند. در بسیاری از کشورهای دیگر کار به این آسانی‌ها نیست.

من متأسفم که از کشوری (آمریکا) آمده‌ام که حتی رئیس جمهور آن - یعنی بوش - با برنامه بهداشت خانواده و تنظیم خانواده مخالف است.»

و اما تأمل:

تنها جایی که شعار «فرزند کمتر، زندگی بهتر» وجود ندارد اسرائیل است.

ازدواج نکردن، و نیز با وجود استطاعت مالی و جسمی، بچه‌دار نشدن، در مرام یهود گناه شمرده میشود. تنها جایی از جهان که کنترل زاد و ولد، و شعارهای «فرزند کمتر، زندگی بهتر» تحقق نمی‌یابد و نخواهد یافت، اسرائیل است.

اساساً پذیرفته شده که هر خانواده بایستی حداقل چهار بچه داشته باشد. میزان حق اولاد پرداختی به کارمندان زیاد است و بچه زیاد موجب کاهش انواع و اقسام مالیاتها می‌شود. حتی کارمندان بازنشسته‌ای که دارای فرزند بیشتری هستند، حقوق بازنشستگی بیشتری می‌گیرند.

بنا به عقائد مذهبی، ازدواج باعث تسلسل نسل بنی اسرائیل و مانع محو آنها می‌شود. قبل از مراسم نکاح، دختر و پسری که برای ازدواج با هم نامزد شده‌اند، به ملاقات خاخامی که مسؤولیت جاری نمودن عقد آنها را بعهده گرفته است می‌روند. قبل از هر چیز خاخام، اساس دین یهود و اهمیت زندگی زناشویی را در اجتماع یهودی به آنان یادآور می‌گردد، و از آنها برای حفظ آداب و اصول دینی، و اجرای کلیه وظائف محوله قول می‌گیرد.

در مورد ازدواج مسؤولیت خاخام‌ها نامحدود است. خاخام به تشخیص خودش، قادر است ازدواج‌های نامناسب و ناهماهنگ را بهم بزند، و از انجام آن جلوگیری کند.

خاخام، پس از استماع سخنان شهود و آشنایان، و پس از اطمینان از صحت گفته‌های آنان، صیغه عقد را جاری نموده، زوجین را تبریک گفته، دعای مناسب را می‌خواند.» [۱]

و اما از جهت مهاجرت: میدانیم که در ابتدا جمعیت یهودیان حزب اسرائیل، در حدود دو هزار تن بودند و اینک بر اثر اهتمام شدید و تأکید بلیغ بر مهاجرت از جمیع نقاط جهان به سرزمین‌های اشغالی به پنج میلیون و دویست و هشتاد هزار تن بالغ گشته‌اند. تنها از کشور شوروی، یک میلیون نفر را به انجاء هجرت داده‌اند. طبق گزارش خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران، در تاریخ ۷۲/۶/۲۴: «مطبوعات اسرائیل امروز نوشتند: جمعیت اسرائیل به ۵/۲۸ میلیون نفر رسیده است.»

و طبق گزارش همین خبرگزاری در تاریخ ۷۲/۱۲/۲۵: «بر اساس آخرین آمار بانک جهانی، جمعیت اسرائیل

تا سال ۲۰۰۰ هر ساله بطور متوسط ۲/۸ درصد رشد خواهد داشت که بالاترین میزان رشد در جهان است.»

در ادامه سیر تاریخی اخبار پیرامون کاهش جمعیت در خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران می آید:

۷۱/۱۰/۱۲: «جمعیت اسرائیل در سال ۱۹۹۲ تا ۲/۶ درصد افزایش یافت و به ۵ میلیون و ۲۰۰ هزار نفر

رسید؛ لیکن این رقم به مراتب کمتر از پیش‌بینی‌های اولیه است.»

۷۱/۷/۲۱: «اسحق رابین نخست وزیر اسرائیل دیروز در جریان مراسم یک عید یهودیان اظهار امیدواری کرد

که تا سال ۲۰۰۰ جمعیت فلسطین اشغالی ۷ میلیون یهودی شود.»

۷۱/۷/۳: «جمعیت اسرائیل به ۵/۱ میلیون نفر رسیده که این رقم بسیار کمتر از ۵/۴ میلیون نفری است که

یکسال پیش در اوج مهاجرت یهودیان از شوروی سابق پیش‌بینی شده بود.»

۷۱/۲/۱۷: «اداره مرکزی آمار اسرائیل دیروز اعلام کرد: جمعیت اسرائیل برای اولین بار بعد از تأسیس آن

در سال ۱۹۴۸ از مرز پنج میلیون نفر گذشته است.»

۷۰/۱۰/۱۱: «جمعیت اسرائیل برای نخستین بار از مرز پنج میلیون گذشت که این رشد عمده مدیون

مهاجرت یهودیان شوروی است.»

۷۰/۸/۱۴: «رادیو اسرائیل گزارش داد جمعیت اسرائیل با ۸۰ درصد افزایش از مرز ۵ میلیون نفر گذشت.»

۶۹/۱۲/۱۷: «رادیو اسرائیل امروز ادعا کرد: علیرغم جنگ خلیج فارس، در دو ماه گذشته ۲۵ هزار نفر مهاجر

از شوروی به اسرائیل وارد شده‌اند.»

۶۹/۱۰/۱۲: «موج مهاجرت یهودیان شوروی به اسرائیل در سال ۱۹۹۰ سبب شد، رشد جمعیت اسرائیل در

این سال از بالاترین میزان در طول ۳۹ سال گذشته برخوردار شود.»

۶۹/۸/۲۶: «قیام فلسطینی‌ها منبع اصلی خطر را برای آینده صهیونیسم و استقرار آن تشکیل داده است.»

۶۹/۶/۲۸: «اداره مرکزی اسرائیل اعلان کرد که جمعیت کشورش به ۴۷۰۵۰۰۰ نفر رسیده است که از این

تعداد ۳۸۴۲۰۰۰ نفر یهودی و بقیه عرب هستند.»

۶۹/۳/۱۶: «به نوشته یک مجله چاپ آمریکا قریب به یک میلیون یهودی در آینده خاک شوروی را ترک

خواهند کرد.»

۶۹/۲/۹: «اداره آمار اسرائیل امروز اعلام کرد: جمعیت اسرائیل سال گذشته با رشد ۲/۴ درصد به بالاترین

نرخ رشد از سال ۱۹۷۹ رسید.»

۶۸/۷/۶: «بر اساس گزارش منتشر شده، جمعیت اسرائیل به ۴ میلیون و پانصد و سی هزار نفر بالغ گردید.»

با توجه به مستندات فوق روشن می‌شود با چه برنامه دقیق و عمیقی روز به روز، چه از ناحیه زاد و ولد و چه

از ناحیه مهاجرت اتباع یهودی به سرزمین‌های اشغالی فلسطین، افراد خود را هجرت می‌دهند تا جای سکنه

آواره و بیرون رانده شدگان فلسطینی که بر روی کوهها چادر زده و میلیونها نفر بدین ترتیب بی‌خانمان شده

اند، جایگزین نمایند و بجای آنها سکنی گزینند.

این اسناد در مورد فعالیت رژیم صهیونیستی در بحث کنترل جمعیت بود؛ و اما در باره برنامه مقطوع النسل

سازی بین المللی برای جمعیت کشورهای اسلامی و مسلمانان که غالب این ۱۴۷ کشور مورد برنامه کنترل

قرار گرفته‌اند. و این برنامه در غالب کشورهای اسلامی بخصوص اردن که هم مرز با این رژیم غاصب است جاری شود. و سپس نوبت سوریه، لبنان، مصر، تونس و فلسطین می‌رسد.

۴- آیا برنامه کنترل در آمریکا هم اجرا می‌شود؟!

در پایان گزارش فوق آمده است که: دکتر نفیس صدیق می‌گوید: سرعت بخشیدن به این امر و پذیرش آن از کشور ایران جای خوشوقتی است. و من اینک از کشوری می‌آیم که متأسفانه رئیس جمهور آن «بوش» با کنترل رشد جمعیت مخالفت دارد.

چرا نفیس صدیق از رشد فرهنگ و بسترهای کاهش جمعیت در ایران تعریف و تمجید می‌نماید؟

همانطور که در خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۲۸/۷/۷۱ آمده است: «ایران در میان ۷۵ کشور در حال توسعه، در زمینه کنترل جمعیت در بالاترین رده قرار گرفته است.»؟!

و در تاریخ ۲/۸/۷۱ نیز آمده است: «معاون دبیر کل فدراسیون بین المللی تنظیم خانواده، تدابیر اتخاذ شده در ایران جهت کنترل جمعیت و توسعه برنامه‌های رفاه خانواده را امیدوار کننده خواند.»

و همچنین در تاریخ ۱۶/۱۲/۷۱ آمده است: «گروه بین المللی اقدام در مورد کنترل جمعیت، ایران را در شماره کشورهای موفق در زمینه کنترل جمعیت دانست. و روسیه را از کشورهای ناموفق شمرده که در هر ۱۱ سال یک میلیارد نفر به جمعیت جهان افزایش میدهند.»

و در تاریخ ۲۳/۳/۷۳ آمده است: «رئیس فدراسیون بین المللی خانواده برنامه‌ریزی شده ای. ار. پی. اف/ از کشورهای اسلامی خواست تا از الگوی کنترل جمعیت در ایران پیروی کنند.»

این پیشنهادات، کمک‌ها و مساعدت‌های و کوشش‌های بی‌وقفه و خستگی‌ناپذیر و دلسوزی‌های پدرانه و مادرانه از سازمان ملل و صندوق جهانی جمعیت برای (قتل عام نفوس مسلمین بالاخص شیعیان بیدار ایران اسلامی) بدون نقشة دقیق و حساب عمیق نیست؛ همانطور که تا بحال این چنین نبوده است. بازخوانی این واقعه و اصرار و اهتمام خانم دکتر صدیق به عنوان نماینده سازمان ملل در دهه هفتاد درباره کنترل جمعیت در جهان سوم مخصوصاً کشورهای اسلامی، و بالاخص ایران اسلامی سولات بزرگ و جدی را به وجود آورده است

بخش سوم:

رویکرد دینی به کنترل جمعیت

در اسلام، به ازدواج اهمیت فوق العاده ای داده شده و حتی از آن به عنوان کامل کننده نیمی از ایمان یاد شده است. یکی از اصلی ترین ثمرات ازدواج، تولید فرزند و زاد و ولد می باشد. لذا می توان ادعا نمود که اسلام، مخالف کنترل جمعیت و پیش گیری از زاد و ولد است. آیات و روایات متعددی وجود دارد که فزونی جمعیت مسلمانان را یک معیار مهم در دنیا و آخرت بیان نموده اند و تأکید دارند که فرزندان در دنیا

زینت(۸)، مایه استعانت(۹)، امداد و قدرت(۱۰) و مایه غلبه مؤمنان(۱۱) و در آخرت مایه مباحثات و پیامبر اسلام(ص)(۱۲) هستند. بر همین اساس است که حتی برخی محققان دینی، از مجموع روایات، اصل اولی را استحباب تکثیر نسل قرار داده اند.

۱- مضرات فردی و اجتماعی کنترل جمعیت

افزون بر آنچه بیان گردید، سیاست تنظیم خانواده و کنترل جمعیت، معایب و خسارت های جبران ناپذیری دارد که عموماً توسط غرب تجربه شده و سزاوار نیست که کشورهای اسلامی و کشورهای در حال توسعه، با پیمودن این، مسیر این تجربه را دوباره بیازماید. در ادامه به اختصار به برخی از مضرات اشاره می شود.

الف) آسیب های اخلاقی و تربیتی

سیاستگزاران کنترل جمعیت، در واقع به نوع شخصیت هایی که در جامعه و درون خانواده ها قرار است تربیت شوند هیچ توجهی نداشته و تنها به کم شدن جمعیت می اندیشند.

“جان رایان” دین شناس کاتولیک آمریکایی در این باره به همسران هشدار می دهد و از آن ها می خواهد که فرزندان زیاد داشته باشند. او استدلال می کند تأمین خانواده های بزرگ، حاصلش زندگی موفق است چون تأمین هزینه زندگی در این خانواده ها نیاز به ایثار و... دارد. از طرفی خانواده های کم جمعیت، ممکن است ثروتمند باشند اما ثروتی که از فقیر ماندن خطرناک تر است.(۱۳)

بر مبنای استدلال وی، در خانواده های پرجمعیت مفاهیمی نظیر ایثار، گذشت، هم اندیشی و مفاهیم عمیقی نظیر آن ها به خوبی خودنمایی می کند بر خلاف خانواده های کم جمعیت که اگرچه ممکن است ثروت فراوانی انباشته کنند اما هرگز با این مفاهیم، ارتباطی برقرار نمی کنند لذا این ثروت از فقیر بودن، برایشان خطرناک تر است.

درحقیقت، تک فرزندی یا درو فرزند در دراز مدت باعث پدید آمدن انسان هایی نا مهربان، تنها، گسسته از خانواده و خودخواه می شود که جهان را متعلق به خود می دانند و چون عادت ندارند که در کنار خود، کسی را ببینند، همه چیز را فقط برای خود می خواهند.

ب) آسیب های روانی

تنظیم خانواده و سیاست فرزند کمتر = زندگی بهتر، در درازمدت اثرات مخرب روانی را برای کودکان و نیز والدین در پی خواهد داشت. از سویی در خانواده ای که فرزندان بیشتری حضور دارند، توجه والدین و به ویژه مادر معطوف کودکان است و تمام وقت وی صرف فرزندان می شود. از این رو فرصتی برای افکار منفی و چشم و هم چشمی باقی نمی ماند اما خانمی که فرزند ندارد تمام وقتش صرف توجه به مادیات و تجملات می شود که هیچ نتیجه ای جز اضطراب و هزینه گزاف مالی در پی ندارد.

از سوی دیگر، نیاز کودک و فرزند به وجود همبازی و خواهر و برادر در خانواده یک نیاز فطری است که نمی توان آن را کتمان نمود. کودک نیازمند آن است که بسیاری از اوقات روزانه خود را با بازی و سرگرمی های مفید پرکند و این امر بدون وجود یک همبازی امکان پذیر نیست.

بر این اساس، تک فرزندی یا دوفرزندی، خانواده ها را بامشکلات روانی گوناگونی مواجه می سازد.

ج) از بین رفتن صله رحم

در دین اسلام صله رحم، بسیار مورد توجه قرار گرفته و بسیار به آن سفارش شده است. صله رحم در جایی معنا دارد که عمه و عمو خاله و دایی باشد. اما خانواده تک فرزند در آینده فاقد این موارد خواهد بود. یعنی فرزندان آینده مصادیق هیچ یک از عمه و عمو و ... را درک نخواهند کرد. در این زمان است که صله رحم، به عنوان اصلی اساسی که مورد توجه ائمه بوده و از آن به عنوان طولانی کننده عمر و باعث برکت زندگی یاد شده، به یاد فراموشی سپرده می شود.

د) خطر رواج سقط جنین

چنانچه در جامعه ای کنترل جمعیت فراگیر شود و مسئولین بهداشت، دائم از فواید آن سخن بگویند و دولتمردان، آن را به عنوان قانون، تصویب و ابلاغ کنند و فرزند خارج از این قانون از مزایای اجتماعی و اقتصادی و ... محروم بماند، در این زمان مردم آن را به عنوان اصلی تخطی ناپذیر تلقی می کنند و تخلف از آن را گناه می پندارند. در چنین شرایطی اگر فرزندی بر خلاف سیاست کنترل جمعیت و خارج از ضابطه تنظیم خانواده شکل گرفت، او را "ناخواسته" می نامند و از همان ابتدا به عنوان فردی اضافه به آن می نگرند. این مسئله در اکثر مواقع منجر به ارتکاب سقط جنین می شود غافل از اینکه مرتکب گناه کبیره ای به نام قتل نفس گشته اند. همچنین اگر مرتکب این گناه هم نشوند، مادری ۹ ماه، کودک را در رحم خود با اضطراب و اکراه نگه داشته و پس از تولد نیز محبتی مادرانه به او ابراز نمی دارد که این مسئله موجب می - گردد کودک دچار عقده کمبود محبت شود و مضرات فردی و اجتماعی گوناگونی در پی داشته باشد.

این در حالی است که از سوی اسلام نیز اینگونه اعمال نکوهش شده و در روایات متعدد فرزندکشی و امتناع از فرزنددار شدن به دلیل ترس از فقر و امثال آن مورد نکوهش قرار گرفته است. (۱۴)

ه) پیری جمعیت کشور

با کنترل تعداد فرزندان، تعداد جمعیت جوان کشور نیز کاهش می یابد و این سبب می گردد تا جمعیت پیر و سالخورده بیشتری در جامعه باشند. کشورهای پیر فاقد تحرک پویایی، خلاقیت و ابتکار و شادابی بوده و برخلاف کشورهای جوان که روزه روز پویاتر و شکوفاترند، دائماً دچار کمبود و یکنواختی است. همچنین اگر جوامع پیر شوند، دولتمردان و صاحبان سرمایه نیز احساس خطر می کنند چرا که نیروی پرانرژی و فعال برای کار وجود ندارد. این مسئله یکی از اساسی ترین مضرات اجتماعی کنترل جمعیت است که هم اینک

گریبانگیر برخی کشورهای اروپایی گشته و در حال دست و پا زدن برای رهاشدن از این منجلاب به سر می برند.

سخن پایانی و نتیجه گیری

ماجرای کنترل جمعیت، از ترس آمریکایی ها و یهودیان نسبت به جمعیت مسلمان آغاز شد. اما ما این ترس را به وحشت از تولد فرزندانمان و چگونگی تأمین رفاه آن ها تبدیل کردیم! اساس این مسئله در بی اعتمادی و عدم توکل به خدا بنا نهاده شد. آنجا که تصمیم گرفتیم جمعیت را کنترل کنیم تا امکان رسیدن رزق و روزی به تمام افراد جامعه باشد! غافل از اینکه "هر که دندان دهد نان دهد" و غافل از اینکه خدا رازق است، نه ما انسان ها.

اینک ماییم و این اعتقاد که با سخنان رهبر معظم انقلاب مستحکم تر از پیش است؛ اینکه ایران با دارا بودن منابع و معادن متعدد تنها نیاز به مدیریت صحیح استفاده از معادن را دارد نه اعمال سیاست های غلطی نظیر کنترل جمعیت.

خانواده های ایرانی، توان تصمیم گیری و انتخاب تعداد فرزندان را دارند و ملاک اصلی در این زمینه، میزان توانایی خانواده در تربیت فرزند است نه بر مبنای شعار "فرزند کمتر = زندگی بهتر."

این مسئله ضرورت توجه و تجدیدنظر دولتمردان و مسئولین ذر برنامه کنترل جمعیت را می طلبد تا با توجه به پیامدهای سوء سیاست کنترل جمعیت آثار زیانبار آن که متوجه خانواده هاست، طرحی نو در اندازد و این تابوی خطرناک را درهم شکنند.

منابع: کتب، نشریات، سایت های اینترنتی و سخن را نی ها ...

۱- پایگاه تحلیلی خبری خانواده و زنان (مهرخانه)

۲- نشریه رویدادهای سپاه، شماره ۸۵،

۳- ماهنامه سیاحت غرب، شماره ۳۲، ص ۸،

۴- هارون، یحیی، فراماسونری، ترجمه جعفر سعیدی، مرکز اسناد انقلاب اسلامی، ۱۳۷۶، ص ۵۵،

۵- رهبر معظم انقلاب اسلامی، ۱۶ مرداد ۱۳۹۰، در دیدار مسئولین نظام.

۶- آیت ا... سبحانی ۲۶ فروردین ۱۳۹۱، در دیدار استاندار آذربایجان شرقی.

۷- آیت ا... مصباح یزدی، ۱۰ خرداد ۱۳۸۹، در دیدار جمعی از دبیران الهیات مدارس شهرستان تربت جام.

۸- کشف، ۴۶،

۹- اصول کافی، ج ۶، ص ۲،

۱۰- نوح، ۱۲،

۱۱- جامع الاحادیث، ج ۲۰، ص ۶۰-۵۹،

۱۲- وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۳۳،

۱۳- سیاحت غرب، شماره ۶، ص ۳۲،

۱۴- اصول کافی، ج ۶، ص منابع

۱۵ «کنترل جمعیت و تنظیم خانواده». دانشگاه علوم پزشکی مشهد، ۱۱ خرداد ۱۳۸۹. بازبینی شده

در ۱۸ ژوئیه ۲۰۱۱.

۱. Populationconcern.org.uk
۲. ↑ (۲۰۰۶) Knudsen, Lara. Reproductive Rights in a Global Context. Vanderbilt University Press. pp. ۲-۲. ISBN ۰-۸۲۶۵-۱۵۲۸-۲.
- ۹۷۸۰۸۲۶۵۱۵۲۸۵
- <http://books.google.com/books?id=b۳thCcdyScsC.cad=.&dq=reproductive+rights>
۳. ↑ (۲۰۰۶) Knudsen, Lara. Reproductive Rights in a Global Context. Vanderbilt University Press. pp. ۴-۵. ISBN ۰-۸۲۶۵-۱۵۲۸-۲.
- ۹۷۸۰۸۲۶۵۱۵۲۸۵
- <http://books.google.com/books?id=b۳thCcdyScsC.cad=.&dq=reproductive+rights>
۴. ↑ «کنترل جمعیت در ایران». جام جم، ۲۰ تیر ۱۳۸۷. بازبینی شده در ۱۸ ژوئیه ۲۰۱۱.

برگرفته از
 «http://fa.wikipedia.org/w/index.php?title=کنترل_جمعیت&oldid=۸۱۲۱۵۲۳»

- ۱- «فراماسونری و یهود» ترجمه جعفر سعیدی / انتشارات علمی تهران، ص ۵۵
- ۲- کلمات قصار، پندها و حکمت‌ها، امام خمینی ؛ طبع اول، بهار ۱۳۷۲ ص ۱۵۷
- ۳- «کوثر» جلد دوم، خلاصه بیانات امام خمینی ۱۳۵۹ تا ۱۳۶۷، ص ۱۲۲: بیانات امام خمینی در جمع شرکت کنندگان ایرانی در کنفرانس نیمه دهه زن در «کپنهاک»